

Oude Kerk, 13 maart 2022
Tweede zondag van de Veertigdagentijd
Vesper
ds. Johan Meijer

gelezen: Johannes 14: 27

titel: vrede van Christus

Anneke Kaai – Alpha en Omega

overdenking

Er is zoveel dat je onrustig kan maken, dat je lichaam onrustig maakt, dat je geest onrustig maakt. Zoveel omstandigheden die dat kunnen veroorzaken. Zoveel gebeurtenissen in je verleden of heden die je van slag maken, zoveel wat je kan overweldigen uit wat je ziet en hoort of wat in je binnenste wordt aangeraakt en opgerakeld.

Zoveel verstoorders. Een woord uit psalm 34: verstoorders. Dat kunnen omstandigheden zijn die als stoorzenders werken, dat kunnen mensen zijn die jouw leven, jouw welbevinden, jouw rust verstoren. Die je letterlijk uit de slaap houden, of die je overdag gespannen maken en al te gespannen kunnen doen reageren. Uit balans heet het ook wel met een eigentijdse benaming. Wankelen heet het ook wel met een woord uit de Schrift, zoals in Psalm 62. We kunnen er denk ik allemaal iets voor invullen, iets uit onze eigen persoonlijke biografie, of iets dat van buiten tot ons komt aan nieuws en onheilstijding. Verstoorders in soorten en maten. Sommigen die het bewust op jou voorzien hebben, die er bewust op uit zijn om jou onderuit te halen of te vernederen en in hun macht te krijgen. Anderen meer onbewust, zonder kwade opzet, maar toch... met een effect dat je aan het wankelen brengt. Verstoorders van je innerlijke vrede. Verstoringen van de diepe innerlijke vrede die in ons geschapen is.

De Schepper heeft in ons een woonplaats van innerlijke vrede geschapen. En die heet de ziel. Dat is een andere laag, een andere dimensie dan het lichaam en de geest. De ziel zit in ons, is de klassieke uitleg, en als het lichaam sterft, gaat de ziel uit ons. Maar het is eigenlijk omgekeerd. Het lichaam, ons lichaam, de geest, onze geest, zit in de ziel. De ziel is een grotere dimensie dan traditioneel is voorgesteld. Het is een zuivere dimensie, een ongeschonden dimensie, het is als een veilige ruimte die niet beschadigd kan worden. Het is de ruimte waarin wij in contact kunnen staan met God, waarin we aangesloten kunnen zijn op de zuivere vrede die God is.

Die zuivere vrede woonde ook in Jezus, je zou kunnen zeggen: Jezus was rechtstreeks aangesloten op God. Hij was er één van God, Hij was één met God. Als Hij dan ook zegt: vrede laat ik jullie na, mijn vrede geef ik jullie, dan doelt Hij op die dimensie. Die dimensie waar wij aanleg voor hebben, de ziel die in contact kan staan met de vrede die alle verstand te boven gaat.

Maar ja, ons verstand, ons denken, ons dealen met wat er allemaal op ons afkomt, ons wankelen en doemdenken, onze emoties en opstandigheden, onze onrust, veroorzaakt door verstoorders. En die verstoorders kunnen wij ook zelf voor onszelf zijn. Ze zegt dat ik niet half weet hoeveel ik voor haar beteken, maar ik denk dan: hoe dan, wie, ik? Dat kan toch helemaal niet? Die kronkel die mijzelf onderuithaalt. Je kent ze wel, die negatieve zelfgedachten.

Zoveel verstoorders in geest en lichaam, die als een soort deksel liggen boven een weidse ruimte. Dat deksel sluit die ruimte af. De geest, het lichaam, ons denken en zorgen, onze pijnen en ons verdriet, onze trauma's en worstelingen, ze sluiten die bron van innerlijke vrede toe. Terwijl juist daar de uiteindelijke bron van ons zijn is: onze ziel. Onze verbindingsmogelijkheid met God en zijn grote vrede. Wanneer de psalmen van vandaag spreken en zingen, gaan ze daarover. Over de verbinding met Gods vrede die door verstoorders niet aangetast kan worden.

God heeft het niet zo op verstoorders, zo vertelt ons de Schrift. God heeft het niet zo op ploerten en schenders en agressoren en materialisten en grootsprekers en doorelkaarschudders en eigengewinnajagers... Want God weet dat die ons bij Hem vandaan kunnen halen of houden. Dat die het contact met ons, zijn innig geliefde kinderen kan verstoren. Ze halen ons bij onze ziel vandaan, die verstoorders, die

hufters soms. Wat zal God daar verdriet van hebben. Wat kunnen wij verdriet hebben als een geliefde van ons kwaad is aangedaan door een verstoorder, een schender.

Als Jezus zegt: mijn vrede laat ik jullie na, is dat niet zalvig of lievig. Het is dat hij ons de moed inspreekt om onze ziel niet af te laten sluiten voor God. Dat hij ons uitnodigt en aanspoort om steeds terug te keren naar onze ziel en daar de verbinding aan te gaan met de vrede die alle verstand te boven gaat. Laten wij de moed bij elkaar verzamelen om die dimensie te zoeken. Dat spoor door de tijden heen, dat spoor van wit licht, tussen het begin en het einde. Dat spoor van wit licht, de vrede van Christus, die straks zichtbaar is in de afbeelding tijdens de stilte. Tussen Alfa en Omega een lichtspoor door de tijden heen, waarop wij ons aan mogen sluiten, in de stille innigheid van onze eigen ziel.